

CELAL AKBAŞ

Ela'nın NEŞELİ Günlüğü

Antika
Avcıları

8.
Kitap

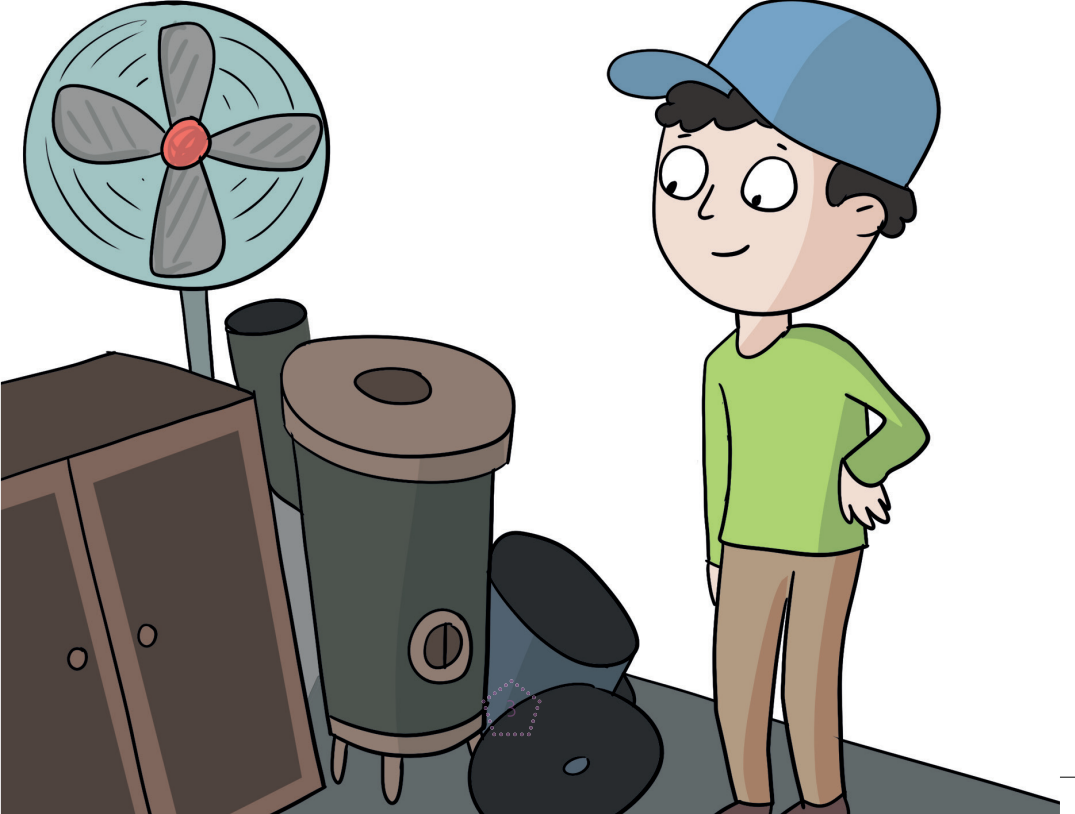

MAVİ
KIRPI

Sevgili Günlük,

Geçen gün bir belgesel kanalına taktıdım. Bařka ülkelerde insanlar eski eşyalar topluyordu. Kenara atılmış eşyaların içinden buldukları şeyleri çıkarırken sevinçlerini görmeliydin.

MeĖer onlar p değilmiş. Antikaymış. Dev bir depoya girdiler. Burası zensiz gibi gözükse de değerli eşyalarla tıka basa doluydu. Eski

reklam tabelaları, bardaklar, hatta oyuncaklar bile duruyordu.

Çok eski bir bisiklet buldular. Kırık döküktü. Deponun sahibinden satın almak istediler. Ben bunun neresini beğendiler ki demiştim. **Adam fazla para istemesin mi!** Almak isteyen de hemen kabul etti. **El sıkıştılar! Ağzım açık kalmıştı!**

Aslında bu programı babam çok izliyordu. Ben ilk kez izlemiştim. Babama bu olanlar **gerçek mi,** diye sordum.

- **Elbette gerçek! O bisiklet tarihin bir parçası. Belki çok değerlidir. Şimdi o bisikleti alıp uzmanına götürecekler,** dedi.

Gerçekten de uzman birisi bisikleti inceledi. **Gözleri nasıl da ışıltı ışıltı!**

Bu bisiklet çok değerliymiş. Sadece 50 adet üretilmiş. Günümüze sağlam kalan iki üç tane örneği varmış. Bu

paslı hâli bile koleksiyoncuların ilgisini çekermiş.

Ağzım açık olanları izledikçe merak ettim.

- Babacığım, bizim ülkemizde neden böyle şeyler yok? Biz neden kültürümüze ait eşyalara değer vermiyoruz?

- Ela'cığım elbette var. Hem de bizim ülkemizde çok fazla kültürel ve manevi değeri olan eşya var. Unuttun mu geçenlerde annemle Topkapı Sarayı'nı gezmiştiniz. Orada birçok eşya, altın, yakut, elmas koruma altında.

Hiç böyle düşünmemiştim. Gerçekten de bizim ülkemizde de bolca antika vardı.

- Ben de koleksiyoncu olabilir miyim? Uzman olmak istiyorum.

- Tabii ki eski eşyaları korumak, bakımlarını yapmak çok güzel bir hobidir. Hatırlarsan Bursa'da bir otelde kalmıştık. Otel sahibinin daktilo koleksiyonu vardı. Lobiye koymuştu. Hepsi de çok bakımlıydı.

- Evet babacığım ben kitabımı koyup fotoğraf çekmiştim. Bilgisayarlardan önce insanlar daktilolarla yazarmış. Otel sahibi anlatmıştı.

Uzun uzun düşündüm. **Acaba ben nasıl bir antika koleksiyonu yapabilirdim?** O günden sonra çöplere bakışım değişmişti. Birçok insan düşünmeden eski eşyaları atıyordu. Biz de çöpten antika bulabilirdik.

Ceylin, Ilgın ve Sami'ye de antika merakımı anlattım. İlk tepkiyi Sami verdi. Almanya'da da çok meşhurmuş antikacılar. Onlar da tarihlerine ait bir şey varsa sahip çıkarlarmış. Biz de karar verdik. Zaten tarih sever çocuklardık. Bir de antika koleksiyonu yapacaktık.

Hafta sonu tüm sokakları dolaşır çer çöp ne varsa karıştırdık. Üstümüz başımız batmıştı. Ben bir tesbih, bir kitap ve bir de radyo bulmuştum. Az sonra yanımıza Sami geldi. Sami hem çok fena kokuyordu hem de kucığı doluydu.

Ilgın daha da berbat hâldeydi!